
Fragment protokołu posiedzenia Prezydium NRA z dnia 21 listopada 1990 r.

Palestra 34/10(394), 137

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Fragment protokołu posiedzenia Prezydium NRA z dnia 21 listopada 1990 r.

Prezes NRA złożył sprawozdanie z przebiegu połączonych Komisji Sprawiedliwości i Prac Ustawodawczych Sejmu RP poświęconych pierwszemu czytaniu poselskiego projektu ustawy unifikacyjnej „Prawo o adwokaturze”.

Na posiedzenie to nie zaproszono przedstawicieli Naczelnej Rady Adwokackiej, mimo że zaproszenie otrzymali przedstawiciele Krajowej Rady Radców Prawnych.

Prezes NRA zgłosił wniosek o odroczenie posiedzenia Komisji powołując się na treść uchwały Prezydium NRA z 7 listopada 1990 r. oraz na fakt nie zaproszenia przedstawicieli NRA.

Wniosek nie został uwzględniony. Projekt ustawy zreferowała pani posłanka Teresa Liszcz. Na apel Przewodniczącego Komisji Prac Ustawodawczych połączone Komisje odstąpiły od wysłuchania przedstawicieli Krajowej Rady Radców Prawnych. Na temat projektu ustawy nie wypowiedział się przedstawiciel ministra sprawiedliwości.

Komisje postanowiły odroczyć obrady uznając za konieczne zbadanie warunków i zasad wpisywania na listę radców prawnych i adwokatów w ubiegłych latach pod kątem niezbędnych kwalifikacji oraz liczb osób figurujących na tych listach.

Po wysłuchaniu informacji Prezesa oraz po przeprowadzeniu dyskusji w związku z tą informacją, Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej postanowiło:

Wyrazić głęboki niepokój z powodu sposobu i trybu przyjętego w procesie legislacyjnym w sprawie projektu ustawy Prawo o adwokaturze, przedstawionego w imieniu 16 posłów przez panią posłankę Teresę Liszcz.

Niepokój wywołany jest przede wszystkim niezrozumiałym pośpiechem związanym z rozpoznawaniem tego projektu (projekt

ustawy o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz projektu zmiany ustawy o radcach prawnych nie zostały poddane procesowi legislacyjnemu od maja br. a projekt ustawy Prawo o adwokaturze wpłynął do Sejmu 10 października 1990 r.), co sprawiło:

— że projekt ten nie mógł być skonsultowany ze środowiskiem adwokackim w restryktywnie określonym terminie do 15 listopada 1990 r. (pismo podpisane przez pana posła J. Zycha wpłynęło do NRA 31.X.1990 r.),

— że połączone Komisje Sejmowe nie uwzględniły wniosku o zdjęcie z porządku obrad 21 listopada 1990 r. projektu tej ustawy z uwagi na nie przeprowadzenie konsultacji społecznej, w szczególności w środowisku adwokackim a także w środowisku radców prawnych,

— że przedstawiciele Naczelnej Rady Adwokackiej nie zostali zaproszeni na obrady połączonych Komisji 21 listopada 1990 r.,

— że połączone Komisje przystąpiły do prac nad projektem bez jakiegokolwiek analizy i zebrania niezbędnych danych dla ustalenia skutków ekonomicznych, społecznych i politycznych, jakie wywoła uchwalenie takiej ustawy.

Uzasadnienie projektu nie zawiera żadnych danych poza szeregiem kategorycznych stwierdzeń, niejednokrotnie pozbawionych podstaw taktycznych.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej postanowiło zawiadomić o swoim stanowisku pana Marszałka Sejmu RP, panów Przewodniczących Komisji Ustawodawczej i Komisji Sprawiedliwości, pana ministra sprawiedliwości, wszystkich przewodniczących frakcji sejmowych, a także pana Marszałka Senatu.